

अङ्गाङ्गिभावो यथा—

‘आकृष्टिवेगविगलङ्घुजगेन्द्रभोग-
निर्मोकपट्टपरिवेष्टनयाम्बुराशेः ।

मन्थव्यथाव्युपशमार्थमिवाशु यस्य

मन्दाकिनी चिरमवेष्टत पादमूले ॥’

अत्र निर्मोकपट्टापहवेन मन्दाकिन्या आरोप इत्यपह्नुतिः । सा च मन्दाकिन्या वस्तुवृत्तेन यत्पादमूलवेष्टनं तच्चरणमूलवेष्टनमिति श्लेषमु-
त्थापयतीति तस्याङ्गम् । श्लेषश्च पादमूलवेष्टनमेव चरणमूलवेष्टनमि-
त्यतिशयोक्तेरङ्गम् । अतिशयोक्तिश्च मन्थव्यथाव्युपशमार्थमिवेत्युत्प्रे-
क्षाया अङ्गम् । उत्प्रेक्षा चाम्बुराशिमन्दाकिन्योर्नायकनायिकाव्यवहारं
गमयतीति समासोक्तेरङ्गम् ।

न्यादे पदे वा स्थितौ ॥ आकृष्टीति । समुद्रमन्थनसमये देवादीनामाकर्षणवेगेन
विगलन् यो भुजगेन्द्रभोगस्य वासुकिदेहस्य निर्मोकपट्टस्त्यक्तचर्मपट्टः तद्वेष्टनया । तद्वे-
ष्टनच्छलेनेत्यर्थः । पादमूले एकदेशे । पक्षे—चरणसमीपे । अवेष्टत अवहत् । पक्षे—
संनाहक्रिययात्यतिष्ठत् ॥ अङ्गाङ्गिभावमुपपादयति—अत्रेति । सा च अपह्नुतिश्च ।
वस्तुवृत्तेन वस्तुगत्या । ‘नायकनायिका’ इति पाठे नायकेन सहिता नायिका-

प्रत्यक्षम्
अनुमानम्
उपमानम्
शब्दः
अर्थोपत्तिः
अनुपलब्धिः
संभवः
येतिह्यम्

इमेऽद्यै प्रमाणालंकाराः (छा. ६२० पृ.) ॥

(७६) संसृष्टिः । उदा०—‘देवः पाया-’ ॥

(७७) संकरः । पृथग्विधः । तत्र अङ्गाङ्गिभावः—‘आकृष्टिवेग-’ । संदेहसंकरः—
‘इदमाभाति-’ । एकाश्रयानुप्रवेशः—‘कटाक्षेणा-’ ॥

‘इयङ्गिरेवालंकारैरलंकारः सुमेधसाम् ।

अङ्गोपमर्दफलकैरसारैर्बहुभिः किमु ॥